

til Udbedring af Havneforholdene, yder man et Tilskud, uden at Kravet om Bidrag fastholdes. Det er i Virkeligheden ellers for disse Steders Vedkommende akkurat det samme, som om man helt og fuldt ud vilde nægte dem Laan.

Blandt disse Steder skal jeg nævne Melsted. Den Kommission, som var nedsat for at undersøge Forholdene for Bornholms Vedkommende, har med Hensyn til dette Sted været enig om at indstille, at der skulde ydes et Laan af 10,000 Kr., men Bestemmelsen om, at Fiskerne selv skulde yde Halvdelen, forhindrer dem i at faa Arbejdet udført. Hvis man nu fra Begyndelsen havde haft en saadan Bestemmelse som den, man nu har taget, og fastholdt den, kunde man jo endda sige, selv om man maatte misbillige den: Ja, de blive behandlede ens allesammen, den ene faar det, som den anden har faaet det, og saa kan der i og for sig, selv om man finder det uheldigt, ikke være noget at sige dertil. Men det er jo saaledes, at de, som tidligere have faaet Laan, have faaet det paa meget gunstige, humane og hensynsfulde Vilkaar; medens de, som nu staa for, ingen Verdens Ting faa, netop paa Grund af de forandrede Krav, og det synes mig er uretfærdigt. Det er ikke den Humanitet og Hensynfuldhed, man tidligere har vist, der her kommer frem. Ved Siden heraf synes jeg ogsaa, man maa tage i Betragtning, at her kun er Tale om meget smaa Krav. Det synes for Finansudvalget og Ministeren ikke at volde nær saa megen Ulejlighed, naar man kommer med store Krav, som naar man kommer med smaa. Finansudvalget og Ministeren synes at gaa glat ind paa Kravene — jeg vil ikke kritisere det, det er meget paa-skønnelsesværdigt —, naar der forlanges meget store, meget betydelige Beløb, og vi andre slutte os jo til det, med mere eller mindre Begejstring naturligvis, efter som vort Sindelag er til. (Afbrydelse af *Blahme*). Ja, f. Eks. til Esbjerg, og det Forslag, som nu foreligger, om 600,000 Kr. til Ribe. Naar Udvalget har stillet sig meget kulant og henstillet til Ministeren at yde et saadant Tilskud paa dette som paa andre Punkter, jeg ikke her skal komme ind paa. — Det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) ser meget glubsk paa mig, kan jeg næsten sige; men det ærede Medlem kan trøste sig med, at jeg hører ikke til dem, som gøre Modstand derimod, tværtimod —, men jeg vil saa ogsaa gerne have, at naar der er Tale om Smaa-beløb til forskellige Steder, ikke alene paa

Bornholm, men ogsaa andetsteds, man da vil forandre det Standpunkt, man i saa Henseende har indtaget, og gaa noget lettere hen over de Smaabevillinger, der her er Tale om, og som i Virkeligheden have meget stor Betydning. Man kan, naar man undersøger Forholdene, finde, at det er meget smaa Fiskerlejer; og at det er betænkeligt at bevilge Penge til saa mange Smaahavne — det have vi maattet høre saa tidt for Bornholms Vedkommende —, men er det ikke ogsaa betænkeligt, at 20—30 Fiskere, som have indrettet sig saaledes paa et Sted, at de ikke ere i Stand til at flytte derfra, uden at alt, hvad de eje og have, bliver aldeles værdiløst, skulde være nødte til at flytte, og hvor skulde de desuden flytte hen? De blive næsten eksistensløse, hvis de ikke kunne drive deres Erhverv der, hvor de nu en Gang have slaaet sig ned. Jeg synes derfor, at der maatte være meget god Grund til at tage disse Forhold under Overvejelse og se noget mere stort paa dem, navnlig da man jo ellers ser stort paa Forholdene og gaar ganske let hen over at bevilge saadanne Penge.

Jeg har omtalt dette Spørgsmaal allerede under Finanslovens 1ste Behandling, men den højtærede Minister overhørte det. Derfor har jeg fundet Anledning til paa ny og noget stærkere at fremdrage dette Forhold. Det vilde særlig glæde mig, hvis den højtærede Minister for offentlige Arbejder vilde stille sig velvillig i saa Henseende, selv om Finansudvalget var lidt mere tilbageholdende; thi jeg antager, at det nok vilde bøje sig for Ministeren, naar han var imødekommende og fremsatte Krav i saa Henseende. Specielt vil jeg her bringe i Erindring et Sted, som hører ind under min Kreds, nemlig Melsted Havn. Dernæst vil jeg ogsaa gerne, skønt det ikke ligger for, minde om et Sted Syd paa Landet, nemlig Arnager Havn. Jeg kan fuldt ud slutte mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte derom. Det vilde være heldigt at naa til en Forbedring her, ikke saa meget for de der boende Fiskeres Skyld, thi den nuværende Havn er, efter hvad jeg har hørt, i Grunden ret tilstrækkelig for dem; men det vilde i det hele taget faa Betydning for Fiskerne Syd paa Landet, om der blev givet Bevilling til Udbedring af Havneforholdene der. Der er et andet Sted længere Øst paa i Pedersker, som jeg gerne vilde have, man skulde have Opmærksomheden henvendt paa, men da det ikke ligger for nu, skal jeg ikke komme ind paa det; der kan maaske senere